

Våra erfarenheter av seminering

Efter att det blivit stopp för import av levande nötkreatur och för vår del alltså av tjurar för att tillföra vår besättning nya blodsgener så var vi tvungna att välja – sluta med aktivt avelsarbete eller börja seminera. Vi bestämde oss för att försöka importera strån för egen seminering.

Vi tog kontakt med den skotska avelsföreningen och blev rekommenderade semin från 2 skotska tjurar. Det var inte lätt att få hem dem eftersom de skotska tappstationerna på den tiden hade samarbetsavtal med svenska mjölkrasbesättningar om importen till Sverige. Vi lyckades dock hitta de 2 svenska besättningar, som vi behövde hjälp av och efter många förklaringar så förstod de att vi endast behövde 25 strån av vardera tjur och att målet var att få fram bra tjurkalvar!!!. Mjölkraserna importerar hundratals strån åt gången för att få fram mjölkraskvigor så vi förstod att det var svårt att ta oss på allvar. Men det gick och sommaren 2006 seminerade vi för första gången. Tyvärr kunde man inte könssortera stråna utan det var bara att hålla tummarna för tjurkalvar.

Men nu var vi laddade och bestämde att seminera 6 kvigor nästa sommar. Det är inte lätt att se brunsten och att dessutom träffa rätt dag. Växa, som de heter idag rekommenderade att det är dag 2 i brunsten, som är bäst. Och till slut så hade vi lyckats och fick 5 kalvar året efter.

Vi fick ett tips om att lättare kunna se brunsten genom att sätta en silvertejp special längst bak mellan höfterna och på så sätt genom att studera tejpens när någon (brunstpassaren) började hoppa. Inte så bra tips eftersom highland når alldeles utmärkt längst bak med sina horn och tejpens försvann ganska fort. Men ett säkert kort var en brunstpassande ko.

Ett nytt tips som vi fick var att synkronisera brunsten. Ett säkert kort sa alla. Vi hade nu 10 st 1-års kvigor och gjorde upp om en tidsplan med vår veterinär. Först fick de 1 spruta med hormoner och sedan skulle det gå 2 veckor till nästa spruta. Under dessa 2 veckor brunstade 1 kviga och vi tog henne då till en av de tjurkalvar vi fått vid en tidigare seminering och sedan var det bara att vänta tills våren. Och vi fick vänta. Det blev inte en enda kalv efter synkroniseringen. Kvigorna hade aldrig fattat att detta var det bästa sättet att bli med kalv. Efter detta misslyckande så har vi gjort som vi gjort tidigare och sedan 2006 har vi fått fram 23 kalvar genom seminering. Hur många kalvar vi har fått från de

tjurar, som vi har behållit själva, vet jag inte men totalt har vi nu fått 544 kalvar och som kronan på verket var den sista kalven vit.

De tjurar som vi har använt är Angus Dubh of Invercassley, Barraiche 2nd of Douneside, Coinneach 3rd of Killochries och Rushmore Bracken. De har alla gett oss mycket godmodiga kalvar.

Birgitta Larsson